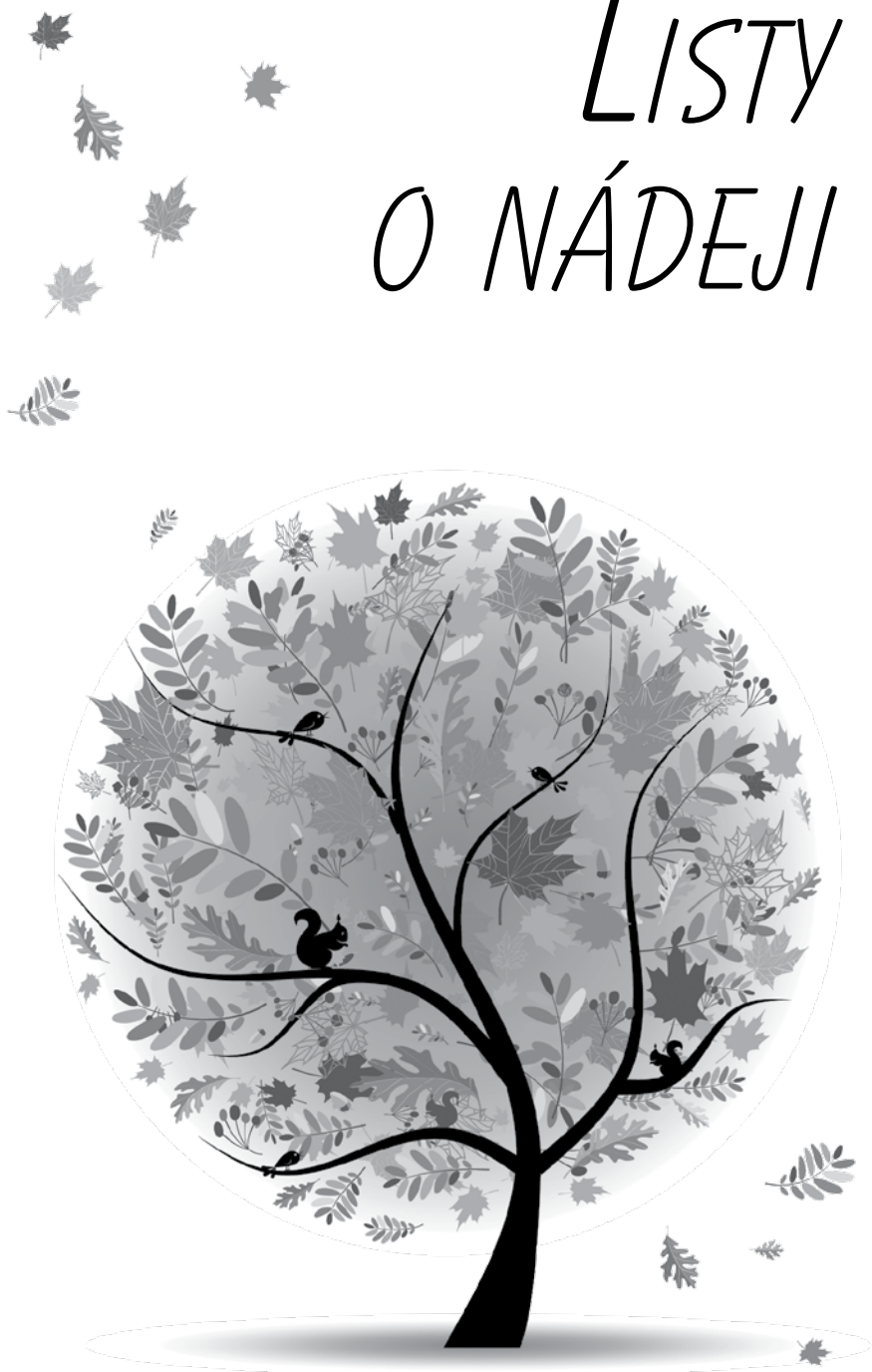

LISTY O NÁDEJI

OBSAH

Úvod: Keď Pán zostúpi z neba	3
1. Evanjelium prichádza do Tesaloniky	5
2. Budovanie vzťahov	12
3. Tesalonika v dobe apoštola Pavla	19
4. Radosť a vďačnosť (1Tes 1,1–10)	26
5. Príklad apoštolov (1Tes 2,1–12)	33
6. Skutoční priatelia (1Tes 2,13 – 3,13)	40
7. Život v čistote a svätosti (1Tes 4,1–12)	47
8. Mŕtvi v Kristovi (1Tes 4,13–18)	54
9. Posledné udalosti (1Tes 5,1–11)	61
10. Život v cirkvi (1Tes 5,12–28)	68
11. Zaslúbenie prenasledovaným (2Tes 1,1–12)	75
12. Antikrist (2Tes 2,1–12)	82
13. Verná cirkev (2Tes 2,13 – 3,18)	89

Za materiály na štúdium sobotnej školy je zodpovedné Oddelenie sobotnej školy pri Generálnej konferencii Cirkvi adventistov siedmeho dňa a Oddelenie sobotnej školy pri Česko-Slovenskej únii. Text materiálov bol pri preklade upravený podľa pravidiel dohodnutých s Oddelením sobotnej školy pri Generálnej konferencii.

Biblické úlohy – 3. štvrtrok 2012

Listy o nádeji

Autor: Jon Paulien

Foto: shutterstock images

Vydal Advent-Orion, s. r. o.

Šafárikova 9, 038 61 Vrútky

pre Cirkev adventistov siedmeho dňa

Londýnská 30, 120 00 Praha 2 – Vinohrady

Tlačiareň alfaPRINT, Martin

ISSN 1335-1265 MK SR 1261/95

Úvod

KEĎ PÁN ZOSTÚPI Z NEBA...

V päťdesiatych rokoch 20. storočia napísal slávny írsky dramatik Samuel Beckett, neskorší nositeľ Nobelovej ceny za literatúru, slávnu divadelnú hru Čakanie na Godota. Hovorí o dvoch nešťastných tulákoch, ktorí čakajú pri ceste na nejakého Godota, ktorý by mal prísť a zachrániť ich z nezmyselnosti a absurdnosti života.

„Volá sa Godot?“ pýta sa Estragon.

„Myslím si,“ odpovie Vladimír.

Ako tam tak Vladimír s Estragonom stoja a utešujú sa nádejou, že Godot azda príde, pred očami vidia celú procesiu ľudského utrpenia a životných pádov. Sú unudení nielen bolesťou života, ale predovšetkým jeho úplnou nezmyselnosťou. Aby sa rozptýlili, chcú urobiť aspoň niečo dobré a užitočné. Rozhodnú sa pomôcť vstať slepému mužovi, ktorý sa potkol a spadol.

„Ideme na to,“ hovorí Vladimír. „O chvíľu sa všetko rozplynie a budeme znova sami, sami uprostred samoty.“ Keď sa pokúsi vstať, sám spadne.

Napriek ďalším a ďalším sľubom, že Godot už príde, sa im život stále javí taký biedny a mizerný, že nakoniec sa obaja rozhodnú obesiť. Pretože nemajú nijaké lano, Estragon odviaže povraz, ktorý má namiesto opasku. Príliš voľné nohavice mu spadnú k členkom. Každý chytí povraz za jeden koniec, aby vyskúšali jeho pevnosť. Začnú ťahať. Povraz sa roztrhne, oni sa zapotácajú a len-len že nespadnú. Rozhodnú sa preto nájsť lepší povraz a skúsiť to znova.

„Zajtra sa obesíme,“ povie Vladimír. „Ibaže by prišiel Godot...“

„A keď príde?“ pýta sa Estragon.

„Budeme zachránení.“

Tajomný Godot však nikdy nepríde. To znamená, že nebudú zachránení. Niečo také sa vlastne ani nečakalo. Beckett chcel v tejto hre poukázať na absurditu a beznádej ľudského života.

V porovnaní s pohľadom na život, aký nám ponúka Biblia, je to neveriteľný kontrast. Zásadný rozdiel je zvlášť zrejmy pri čítaní dvoch listov, ktoré apoštol Pavol adresoval kresťanom v meste Tesalonika.

Kresťania v Tesalonike, podobne ako postavy v Beckettovej hre, museli čeliť každodenným stresom, tlakom, zápasom, ba dokonca otvorenému nepriateľstvu a prenasledovaniu. Skrátka, život im prinášal množstvo ťažkých chvíľ. Podobne ako nám. Kvôli tomu mohli upadnúť do beznádeje, zúfalstva a pesimizmu, ako ho výstižne predstavil Beckett vo svojej absurdnej dráme. Tesalonickí kresťania však mali pevnú nádej postavenú na tom, čo pre nich urobil Kristus; nádej spojenú s úžasným zaslúbením Ježišovho druhého príchodu (z čoho sa Beckett vysmieval). Pavol musel tesalonických kresťanov napomínať kvôli niektorým významným etickým a teologickým problémom. Napriek tomu im (a zároveň aj nám) napísal jedny z najkrajších a najpovzbudivejších slov, ktoré môžeme v Biblii čítať:

„Lebo vo chvíli, keď zaznie povel, hlas archanjela a Božia poľnica, sám Pán zostúpi z neba a prví vstanú tí, čo zomreli v Kristovi; potom my, ktorí budeme nažive, spolu s nimi budeme uchvátení v oblakoch hore v ústrety Pánovi a budeme tak navždy s Pánom. Potešujte sa navzájom týmito slovami.“ (1Tes 4,16–18 SEkP)

Poznáte azda krajšie posolstvo o nádeji?

V tomto štvrtroku nazrieme prostredníctvom dvoch Pavlových listov do života jedného z prvokresťanských mestských zborov a jeho členov. Budeme sledovať ich boje a ťažkosti, ktorým museli čeliť – najmä ako sa vyrovnávali s bolestivou skutočnosťou, že Kristus sa ešte stále nevrátil. Je fascinujúce, že aj keď vtedajší kresťania žili v inej dobe a kultúre, mnohé Pavlove myšlienky sa týkajú problémov, ktoré sú aktuálne aj dnes. Aj my ešte stále čakáme. Nie na tajomného Godota, ale na Pána Ježiša Krista, ktorého smrť na kríži pri jeho prvom príchode na túto zem je zárukou jeho druhého slávneho príchodu.

Jon Paulien je dekanom teologického seminára na univerzite v Loma Linde.